

at en saadan Indrømmelse fra Statens Side vilde bidrage til at tage noget af den Brod bort, man ret ofte træffer paa, naar man taler om Forholdet mellem Statens Arbejdere og deres overordnede.

Som alt bemærket af mit Partis Ordfører har dette Forslag tidligere været Genstand for en ret indgaaende Debat her. Jeg kunde dog have Lyst til ret kortelig at omtale de Arbejdsforhold, hvorunder Skovarbejderne leve, navnlig der, hvor jeg er kendt, nemlig i Silkeborg Skovdistrikt, hvorfra Andragendet er kommet. I dette Distrikt findes der 2 Skovløbere, hvis faste aarlige Løn er 112 Kr., endvidere 10 Hegnsmænd, hvoraf 6 hidtil have haft lidt Jord; efter det sidste Forslag fra Ministeren skulle alle Hegnsmænd i Fremtiden have lidt Jord, der er antydnet $\frac{1}{2}$ Tønde Land. Desuden findes der 2 fast ansatte Skovarbejdere og 15—16 løse. Jeg har anstillet en Undersøgelse af, hvor høj Arbejdsfortjeneste disse Skovarbejdere i Regelen kunne drive det til. Det er naturligvis vanskeligt, naar man ikke har Lønningstister og lignende til sin Raadighed, at anstille en saadan Undersøgelse, men jeg har dog for en Række af disse Hegnsmænds og Skovarbejderen Vedkommende faaet Oplysninger om, hvad deres Dagløn har været.

Det viser sig da, at deres Dagløn i Regelen holder sig omkring ved 2 Kr. — undertiden under, undertiden lidt over — for en daglig Arbejdstid af $9\frac{1}{2}$ Time. Men saa maa det i denne Forbindelse ikke glemmes, at der er jo adskillige Dage af Aaret, da Skovarbejderne ikke kunne arbejde i Skovene, idet daarligt Vejr og lignende forhindrer, at de kunne arbejde derude, og Følgen deraf er, at adskillige Dage gaa tabte, og derved bliver selvfølgelig Aarsindtægten betydelig forringet. Jeg har hos et Par af disse Hegnsmænd — et Par af de efter min Formening mest arbejdsdygtige — søgt Oplysninger om, hvad deres gennemsnitlige Aarsindtægt har været, og jeg har da for disse to Hegnsmænds Vedkommende faaet oplyst, at deres Aarsindtægt i 1905—06 for den enes Vedkommende var 430 Kr., idet han havde arbejdet i Statens Skove i 205 Dage, og for den andens Vedkommende 538 Kr. 71 Øre; den sidstnævnte havde arbejdet i Skovene i 232 Dage. Deraf vil man altsaa se, at det er rigtigt, at Daglønnen varierer omkring de 2 Kr., men man vil ogsaa se, at den gennemsnitlige Aarsindtægt forringes i en ikke saa ringe Grad derved, at de langt fra

have Arbejde i Statsskovene hver Dag, dels paa Grund af Vejrliget og maaske ogsaa paa Grund af andre Forhold.

Saa er der af den højtærede Landbrugsminister anført, at der er adskilligt andet, man maa regne med, naar man omtaler disse Arbejderen hele Lønforhold, nemlig deres fri Hus og Jordlodden, som jo varierer meget i Størrelse, og det fri Brændsel, og saa de Forbedringer, som den højtærede Landbrugsminister har gennemført i sidste Samling angaaende Sygeunderstøttelse, Ulykkesforsikring og lignende. Jeg vil gerne med Hensyn til disse Arbejderen Jord sige, at naar man taler om Jord i Silkeborgegnen, saa maa det erindres, at en hel Del af den Jord, der findes der, er ikke meget værd, og at Jorden maaske i adskillige Tilfælde snarere er til Besvær for den paagældende Skovarbejder, end den kan siges at være ham til synderlig Nytte; ca. $\frac{1}{2}$ Td. Land derovre betyder i hvert Fald saa saare lidt. Og adskilligt af det andet, som er anført, og som skulde være en Fordel for disse Skovarbejdere, vil ogsaa i adskillige Tilfælde kunne siges at være mindre værd. Det gælder saaledes ogsaa med Hensyn til det fri Hus. Adskillige af de Huse, som Skovarbejderne og Hegnsmændene maa bo i, ere af en saadan Beskaffenhed, at jeg tror, at der i adskillige Tilfælde kunde være god Grund for Sundhedsautoriteterne til at forbyde, at der i det hele taget boede Mennesker i disse Huse, adskillige af dem ere i alt Fald af en meget daarlig Beskaffenhed. Ganske vist have Hegnsmændene opnaaet at faa et aarligt Bidrag af 10 Kr. til Vedligeholdelse af disse Huse, men det strækker sikkert kun daarligt til i mange Tilfælde, hvor disse Boliger ere af en saa daarlig Beskaffenhed, som jeg har nævnt.

Saa maa det heller ikke glemmes, at det Arbejde, som disse Hegnsmænd og Skovarbejdere maa udføre, er for det første ret farefuldt, og det er ogsaa i andre Henseender ret byrdefuldt. De ere saaledes ret strengt bundne gennem de Kontrakter, som de maa indgaa. Jeg har netop Originalen til en saadan Kontrakt her, og det viser sig, at Bestemmelserne i denne Kontrakt ere ret bindende for disse Hegnsmænd. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et lille Stykke af Kontraktens Ordlyd; ærede Medlemmer ville deraf se, at det er en ret ansvarsfuld Post, som disse Hegnsmænd beklæde. I dette Tilfælde er denne Hegnsmand tillige Tilsynsmand med Statens Brændeplads, men